

RENAIXEMENT BERGADA

boixader

EDITORIAL

La conferència de les esquerres

Ningú dubtarà de la necessitat generalment sentida per tots els homes republicans i liberals de Catalunya, de refundre en un gran partit les forces democràtiques escampades arreu del país. Fins ara teníem els grups més o menys considerables que es diuen Partit Republicà Català, Acció Republicana, Partit Federal Històric, Unió Socialista de Catalunya i Estat Català. Per altra part, tant a Girona com a Tarragona i Lleida els respectius republicans havien constituït agrupaments de molta valua com per exemple el Partit Republicà Socialista de la ciutat del Ter, i anaven pactant aliances comarcals per tal de seguir una política unificada. Barcelona presentava el trist espectacle que tots hem presenciats i lamentat. Fracassada l'Intelligència d'Esquerres on devien pendre-hi part no sols els sectors burgesos i petits burgesos de la democràcia catalana sinó també les organitzacions de treballadors, cada dia era més pregonia l'urgència de concentrar els elements d'ideologia semblant o afí. Per fi els capdevaners se n'han adonat i empesos per militants entusiastes consenten en donar els primers passos encaminats a la celebració d'una Conferència general d'Esquerres de Catalunya. Moltes resistències han degut ésser vençudes. Ningú volia despullar-se de les pròpies vestidures. Molts oblidaven que hi ha una finalitat comú un xic difícil d'assolir, l'enderrocament del règim que ens desgoverna i oprimeix.

El seny s'ha anat imposant i les agrupacions una darrera l'altra compareixen. El primer fou el Partit Republicà Català, el vell estol de republicans seguidors del malaguanyat Llairet, de Marcell Domingo, Lluís Com-

panyans i altres ferms lluitadors que han donat exemple constant de sacrifici per la causa.

...Després vingueren els fidels i purs seguidors de Pi i Margall, els federals la vella sava dels quals constitueix l'essència renovadora de les joventuts esquerranes inspirades en la doctrina i exemple del Mestre. Els socialistes catalans, homes mesurats, fundadors d'una collectivitat encara reduïda però de gran pervindre, no podien faltar. Campalans, Serra i Moret, els doctors Josep i Joaquim Xirau a la manera dels Fabians anglesos, formen l'eix d'un futur gran partit que segurament anirà engolint els més cultes dels homes d'esquerra.

Girona ens porta els federals de Figueres, veterans soldats de les lluites per la Llibertat amb Pi i Sunyer, Puig Pujades, mentre la capital ens envia el professor Santaló i altres. Citem només alguns dels concurrents per no allargar la llista que seria inacabable.

La Lleida del plorat Perenya ofereix les llegendes de la Joventut Republicana i fortíssims nuclis que tenen

**EL NOSTRE PERIÒDIC
podreu comprar-lo
al Centre de Suscripcions
de Revistes i
Periòdics de Josep
Casals**

Carrer de la Ciutat - BERGA.

per orgue "La Jornada". Els districtes lleidatans com Balaguer, Les Borges, Tremp, vindran ben representats.

Tarragona, Reus, Tortosa, Vendrell, Montblanc i demés centres importants de població no ens neguen llur ajut entusiasta.

Darrerament la Conferència ha sapigut atreure un sector important d'esquerra, Acció Republicana, que com tothom sap té a "La Nau" per portaveu i compta amb el notori prestigi de Rovira i Virgili. Falten escatir algunes diferències d'apreciació de poca importància que no dubtem seran sobrepassades.

...En principi és de doldre l'absència d'Estat Català, organisme gloriós del pairalisme pur. Però mirant-ho bé els motius que ens priven de tant volguem companyonia tenen força justificació. Per formar part d'Estat Català no s'ha d'ésser necessàriament d'esquerra. Les reivindicacions catalanes són també patrimoni espiritual de gent de dreta que les senten i les entenen honorablement però distinta de nosaltres.

Així s'han anat acoblant els elements integradors d'aquesta gran assemblea de la qual en sortirà, n'estem segurs, una obra profitosa per l'ideari que tant estimem.

Potser alguns sentiran el pessigolleig d'una pregunta indiscreta. Perquè no hi va Acció Catalana? Entenem senzilla la resposta. Acció Catalana és un partit de Centre inclinat cap a la dreta pels dirigents barcelonins més que per la gran majoria dels adherits forans. Sobretot en matèria de consciència creient no podrien compaginar-se les conclusions dels assembleïstes amb els de molts d'Acció. El resultat seria una separació inevitable. En canvi, no dubtem que en les hores crítiques i en general per defensar la Democràcia i la República s'arribarà a una intelligència. ...

...Ens permetem afirmar que la qüestió de les reivindicacions de Catalunya està estretament lligada amb l'èxit i amb el fracàs de la Conferència d'Esquerres.

Jordi SURINYAC